

[Socialministeren]

Således har nogle forældre på skift passet hinandens børn. Til dette formål har kommunen stillet de konfliktramte institutioner til forældrenes rådighed.

Andre forældre har trukket på naboer, venner og – ofte fjerntboende – slægtninge. Enkelte forældre har endog været nødt til at sende børnene på ferie hos familie i provinser. Kommunen har ikke oprettet nødinstitutioner eller på anden vis assisteret med pasning af børn under konflikten.

I enkelte tilfælde har forvaltningen måttet attestere konflikten over for arbejdsgivere. Herudover har ca. 10 forældre anmodet om kontanthjælp, fordi de havde mistet deres arbejde som følge af konflikten.

Derimod har forvaltningen ikke modtaget anmodninger om kompensation for tabt arbejdsfortjeneste fra forældre, der har forsømt deres arbejde i konfliktperioden.

Selv om det således ikke er muligt at oplyse, i hvilket omfang forældrene har måttet forsømme deres arbejde i forbindelse med konflikten, er det forvaltningens indtryk, at der har været tale om forsømmelser, der blot ikke har resulteret i anmodninger om økonomisk bistand.

Til statsministeren (21/12 78) af:

Kjærulff-Schmidt (FP):

»Kan det bekræftes eller afkræftes, at andre medlemmer af regeringen har haft kendskab til Ritt Bjerregaards luksuvsvaner som f. eks. afholdelsen af en privat, men skatteyderbetalt safari i Kenya, og – såfremt spørgsmålet besvares bekræftende – hvad er forklaringen på, at der ikke er grebet ind?«

(Spm. nr. 393).

Begrundelse.

Ifølge dagspressen er Ritt Bjerregaards parisernætter kun ét af mange tegn på, at Ritt Bjerregaard i sin ministertid har haft en abnorm holdning til forvaltningen af skatteydernes penge. Det har i dagspressen været nævnt, at Ritt Bjerregaard således i 1976 under et ophold i Kenya lod arrangere en privat safari. Den var dog ikke mere privat, end at den skulle betales af skatteyderne. Det har været nævnt – i Ekstra Bladet den 18. ds. – at den danske ambassade i Nairobi var betænkelig ved at arrangere den bekostelige

safari og derfor først dækkede sig ind ved at indhente tilladelse fra ministeriet i København. Jeg beder om, at statsministeren i sin besvarelse fremlægger kendsgerningerne om denne safari – hvem der deltog, hvad den kostede, begrundelsen for at den skulle betales af skatteyderne – og samtidig oplyser, om det er korrekt, at man i udenrigsministeriet var bekendt med, at skatteyderne skulle finansiere safarien, uden at man greb ind.

Besvarelse (8/1 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan bekræfte, at Ritt Bjerregaard i forbindelse med UNESCO-konferencen i Nairobi i 1976 efter forudgående aftale med Danida foretog en rejse i Kenya sammen med et par embedsmænd fra undervisningsministeriet og den daværende ambassadør.

Under denne rundrejse besøgte Ritt Bjerregaard en række danske u-landsprojekter i Kenya, nemlig:

1. Egertons College, som administreredes af FAO, men med betydelig dansk deltagelse.
2. Kvægbadene ved Kericho – et Danida-projekt til bekæmpelse af »Østkystfeber«.
3. Håndværkerskolen i Kisumu, som administreredes af teknologisk institut.
4. Teknisk skole i Muranga, der administreres af Danida.
5. Rural Industrial Development Centre i Nyeri, som administreredes af Danida.

I betragtning af, at disse projekter i overvejende grad var af uddannelsesmæssig karakter, finder jeg det formålstjenligt, at den daværende undervisningsminister benyttede lejligheden til at orientere sig på stedet.

Til statsministeren (21/12 78) af:

Kjærulff-Schmidt (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange af de 24 såkaldte kulturpersonligheder, der har underskrevet en støtteerklæring for Ritt Bjerregaard, der – ligesom undervisningsministeren – direkte eller indirekte er aflønnet af skatteyderne?«

(Spm. nr. 394).

Begrundelse.